

kulstop, jeg allerede tidligere på regeringens vegne har annonceret.

Eva Møller (KF):

Nu kan jeg forstå på miljø- og energiministeren, at han mener, at vismændene i hvert fald på energiområdet har taget fuldstændig fejl, og derfor giver det mig da anledning til sige – også fordi ministeren for lidt siden sagde, at vi ville plage os selv på alle mulige måder – at så ved jeg jo, at den nuværende regering har et ønske om at plage Danmark og kun Danmark med CO₂-afgifter.

Har vismændene så også taget fuldstændig fejl, når de – fordi de er optaget af, at vi skal opfylde vores miljøforpligtelser – siger, at vi kun kan opfylde vores forpligtelse til reduktion af CO₂, hvis afgifterne gradvis stiger til 800 kr. pr. ton CO₂?

Miljø- og energiministeren (Svend Auken):

Det var nok det afsnit i rapporten, jeg ville studere med størst interesse, hvis jeg var fru Møller og hr. Langkilde, for de siger netop, at man er nødt til at bruge grønne afgifter, og det har de jo ret i.

Som jeg sagde det tidligere: Det er kloge mennesker, og de har ret, når de ser på instrumenterne. Om man skal gå så højt op, som de siger, er jeg nok tøvende over for, men de har ret med hensyn til instrumenterne.

Det, der slår klik for dem i deres analyse, sagt lige ud til fru Møller, er, at det billede, de har af virkeligheden, er forfejlet. Og da havde det nok været klogt, om man havde en taget en ekskursion ud af elfenbenstårnet bare nogle få dage og talt med folk i branchen for at undersøge det her til bunds. Så var der kommet en langt mere læseværdig og fornuftig rapport ud af det.

Men jeg vil meget gerne tage diskussionen med vismændene, og jeg er enig med dem i, at uden grønne afgifter går det ikke. Og det burde fru Møller også være. Selv i et valgår må man indrømme, at der ingen chance er for at nå målene, hvis vi ikke også bruger nogle økonomiske virkemidler.

Formanden:

Er der flere tillægsspørgere? Så er vi fremme ved fru Eva Møller som hovedspørger.

Hermed sluttede spørgsmålet.

Spm. nr. US 28

Eva Møller (KF):

Jeg vil fortsat interessere mig for vismandsrapporten, selv om jeg nu forstår, at ministeren har dette meget specielle syn på den, at på de dele, hvor rapporten er enig med ministeren, er vismændene kloge, og dér, hvor vismændene ser verden anderledes end ministeren, er de ukloge. Nu vil jeg gerne sige, at så ensidig synes jeg ikke umiddelbart man kan tillade sig at være. Men det kan vi jo diskutere senere.

Jeg vil gerne spørge – fordi vi jo ved fra andre lande, at liberalisering altid har givet anledning til lavere priser – om vismændenes rapport ikke kunne give ministeren anledning til at overveje at sænke grænsen i den danske lov nr. 486, som jeg nu forstår er notificeret til de 40 GW-timer pr. år, som Venstre og De Konservative foreslog under udvalgsbehandlingen.

Vi ved jo fra vores studiebesøg i England, at det har været en kanonsucces. Vi ved, at det går godt i de øvrige nordiske lande. Hvorfor skal danske forbrugere og dansk industri ikke have fordel af elliberaliseringen fuldt ud og helt ud, og hvordan vil ministeren i øvrigt kompensere dansk industri for den ændring i konkurrenceevnen på 10-20 pct., de får på baggrund af, at Tyskland netop har vedtaget en liberalisering af deres ellow?

Miljø- og energiministeren (Svend Auken):

Der er så mange forkerte ting i det, fru Møller siger, at min taletid ikke tillader mig at nævne dem alle sammen. Jeg ved, det er i god vilje, at hun siger det, men det er simpelt hen forkert.

Tyskland har ikke vedtaget nogen elliberaliseringslov. Priserne i England er ikke lavere end dem, vi har i Danmark, og det, der er den store forskel på de liberaliseringserfaringer, man har i andre lande i forhold til Danmark, er, at vi i Danmark i udgangssituationen er meget effektive, meget lidt bureaukratiske i vores elproduktion. Englænderne er endnu i dag efter at have liberaliseret ikke nede på den samme effektivitet i deres elproduktion, som vi er i Danmark.

Og det sidste punkt, fru Møller tager fejl i, er, at der er forskel på, om man ser på virkningerne af liberalisering inden for et enkelt afsluttet marked, eller om man ser på, at man åbner et stort marked, som vi gør i Europa i øjeblikket.

Åbner man et stort marked, vil der også blive fælles priser på strøm; så kan vi faktisk risikere,